

opusdei.org

Prelaadi kiri (31. jaanuar, 2017)

Mons. Fernando Ocarizi
esimene kiri Opus Dei
liikmetele. Prelaat meenutab
23. jaanuarile järgnenud päevi,
tänap eestpalvete eest ja
mälestab Mons. Javier
Echevarriat.

08.02.2017

Mu armsaimad, hoidku Jeesus mu
tütred ja poegi!

Küllap mõistate mu tundeid, kui teile
kirjutan teid esimest korda oma

tütardeks ja poegadeks kutsudes. Alates tollest 23. jaanuari esmaspäeva õhtust hakkasid teie Rooma õed ja vennad mind Isaks kutsuma. Seejuures üllatas ja liigutas mind väga loomulikkus ja spontaansus, millega nad seda tegid. Minul aga kulus peaaegu terve nädal, et end kokku võtta ja neid tütardeks ja poegadeks hüüdma hakata, kuna kõik see tekitab minus kohmetust, kuigi samal ajal olen nende vapra ja siira truuduse eest väga tänulik. Oleme ju kõik vennad Kristuses, minul aga tuleb nüüd olla Isaks sellele suurele rahvahulgale, kes moodustavad Opus Dei kõikjal maailmas: tohutu hulk ilmikuid, mehi ja naisi väga erinevatelt elualadelt, samuti palju preestreid, mõned inkardineeritud prelatuuri juurde, teised paljudes diötseesides kohalike piiskoppide alluvuses, olles siiski kõik osaks sellest väikesest ülimalt ühtsest perekonnast Kiriku teenistuses.

Neil päevil tulid mulle meelde need püha Pauluse sõnad Korintlastele, mis rõhutavad, et Jumala kutse on alati enne meid, et see ei vaata meie rumalusele ega nõrkusele (vrd. 1Kr 1, 27). Ma tänan Jumalat selle meelerahu eest, mida Ta mulle on andnud ja mida ei saa seletada millegi muu kui teie eestpalvete ja lähedusega. Palun Pühimalt Neitsilt – ja teie paluge koos minuga –, et jääksime alati väga lähedasteks ühtsuses, mida jagab meile Püha Vaim, lõputu Armastus.

Mälestus *don* Javierist, püha Josemaría teisest ametijärglasest on alati minuga. See pole lihtsalt üks pilk minevikku; see on osa Jumala halastuse ajaloost, mis Kirikus iseäralikul moel alati tegev on. Mõeldes *don* Javierile ilmuvad kohe silme ette püha Josemaría ja õnnis Álvaro. See on sügavast tänutundest täidetud mälestus mehest, kes andis oma elu, et teha Opus Dei'd, nagu

kahe pühaku heale pojale kohane, ja kes nüüdsest aitab meid taevast.

Igal kristlaste põlvkonnal tuleb oma ajastu välja lunastada ja pühitseda: et seda teha, on vaja mõista ja jagada teiste inimeste igatsusi, võrdsetena võrdsete seas keelteandi kasutades neile teada anda, kuidas vastata Püha Vaimu toimimisele, igikestvale rikkuste tulvale jumalikust Südamest.

Meie, kristlaste, ülesanne neil päevil selles maailmas, mille osa me oleme ja kus me elame, on kuulutada Evangeeliumi vana ja alati uut sõnumit (Kui Kristus on möödumas, 132). Mu tütreid ja pojad, meil tuleb kehastada iga päev meie Asutaja apostellike püüdlusi, viia ellu tema juhtlauset: *Omnes cum Petro ad Iesum per Mariam* [Kõik koos Peetrusega Maarja kaudu Jeesuse juurde].

Kogu armastusega õnnistan teid!

Teie Isa

Fernando

Roomas 31. jaanuaril 2017. a.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-31-
jaanuar-2017/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-31-jaanuar-2017/) (05.04.2025)